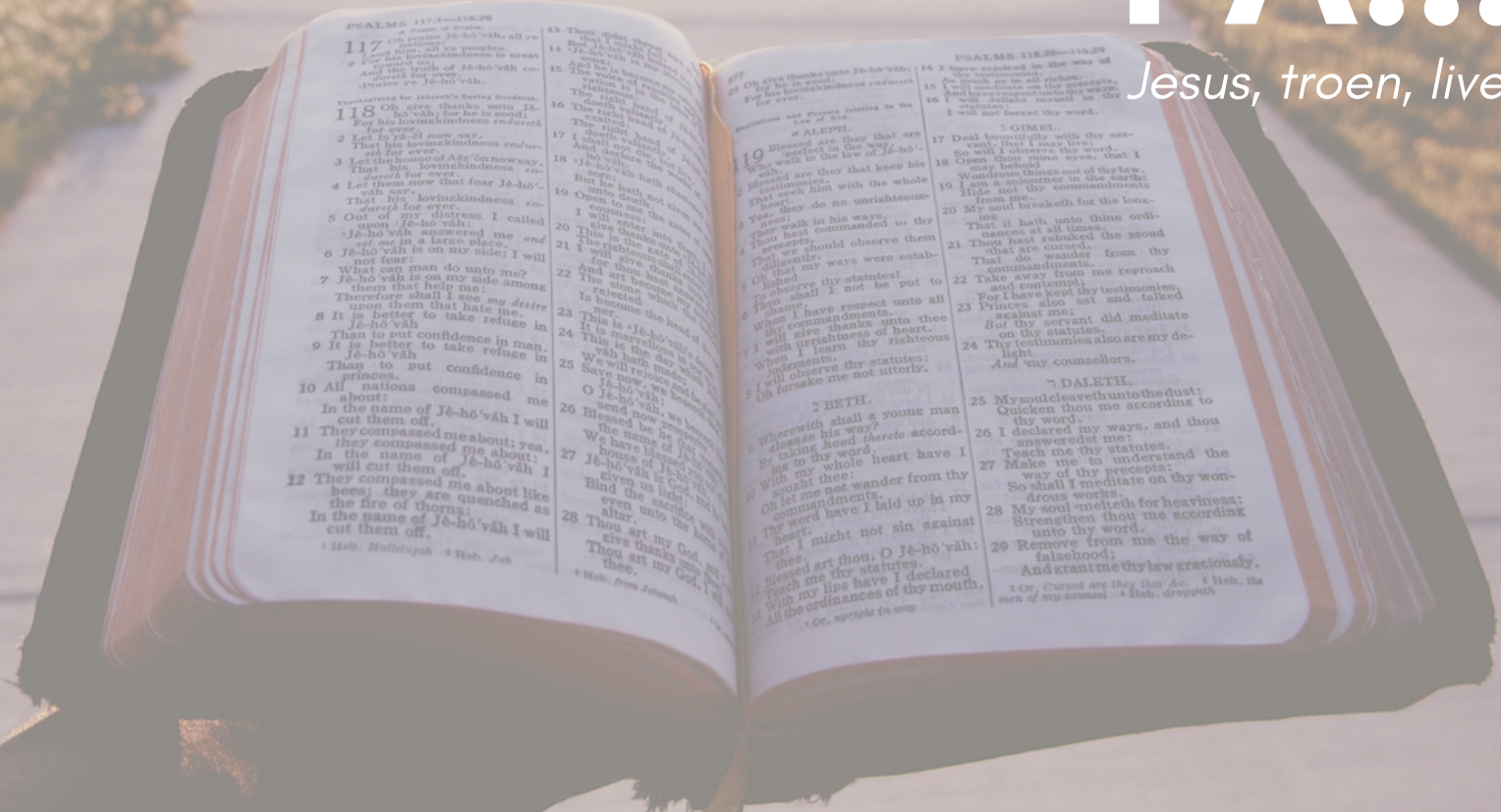

SÆT ORD PÅ...

Jesus, troen, livet

PSALMS 117:1-118:28

117 *Oh give thanks, Jê-hô'vâh, all ye that fear his name: for his lovingkindness is great toward us: and the truth of Jê-hô'vâh endureth for ever.*

118 *Oh, give thanks unto Jê-hô'vâh for he is good: for his lovingkindness endureth for ever.*

2 Let in Jê-hô'vâh now say, That his lovingkindness endureth for ever.

3 Let the house of Ake'za now say, That his lovingkindness endureth for ever.

4 Let them now that fear Jê-hô'vâh say, That his lovingkindness endureth for ever.

5 Out of my distress I called upon Jê-hô'vâh: Jê-hô'vâh answered me and set me in a large place.

6 Jê-hô'vâh is on my side: I will not fear: What can man do unto me?

7 Jê-hô'vâh is on my side among them that help me: Therefore shall I see my desire upon them that hate me.

8 It is better to take refuge in Jê-hô'vâh

9 Than to put confidence in man. It is better to take refuge in Jê-hô'vâh

10 Than to put confidence in princes.

11 All nations compassed me about: In the name of Jê-hô'vâh I will cut them off.

12 They compassed me about; yea, they compassed me about: In the name of Jê-hô'vâh I will cut them off.

13 They compassed me about like bees; they are quenched as the fire of thorns: In the name of Jê-hô'vâh I will cut them off.

14 *Thou art my God, O Jê-hô'vâh: I will praise thee, O Jê-hô'vâh: I will bless thy name for ever and ever.*

15 *Thou didst thrust them that hate me: Thou didst thrust them that hate me: Thou didst thrust them that hate me.*

16 *And he is become our refuge: For his lovingkindness endureth for ever.*

17 *Oh give thanks unto Jê-hô'vâh: for he is good: for his lovingkindness endureth for ever.*

18 *Blessed are they that are perfect in the law of Jê-hô'vâh: they shall not be ashamed: they shall be blessed: they shall be blessed.*

19 *Oh give thanks unto Jê-hô'vâh: for he is good: for his lovingkindness endureth for ever.*

20 *Oh give thanks unto Jê-hô'vâh: for he is good: for his lovingkindness endureth for ever.*

21 *Oh give thanks unto Jê-hô'vâh: for he is good: for his lovingkindness endureth for ever.*

22 *Oh give thanks unto Jê-hô'vâh: for he is good: for his lovingkindness endureth for ever.*

23 *Oh give thanks unto Jê-hô'vâh: for he is good: for his lovingkindness endureth for ever.*

24 *Oh give thanks unto Jê-hô'vâh: for he is good: for his lovingkindness endureth for ever.*

25 *Oh give thanks unto Jê-hô'vâh: for he is good: for his lovingkindness endureth for ever.*

26 *Oh give thanks unto Jê-hô'vâh: for he is good: for his lovingkindness endureth for ever.*

27 *Oh give thanks unto Jê-hô'vâh: for he is good: for his lovingkindness endureth for ever.*

28 *Oh give thanks unto Jê-hô'vâh: for he is good: for his lovingkindness endureth for ever.*

29 *Oh give thanks unto Jê-hô'vâh: for he is good: for his lovingkindness endureth for ever.*

30 *Oh give thanks unto Jê-hô'vâh: for he is good: for his lovingkindness endureth for ever.*

31 *Oh give thanks unto Jê-hô'vâh: for he is good: for his lovingkindness endureth for ever.*

32 *Oh give thanks unto Jê-hô'vâh: for he is good: for his lovingkindness endureth for ever.*

33 *Oh give thanks unto Jê-hô'vâh: for he is good: for his lovingkindness endureth for ever.*

34 *Oh give thanks unto Jê-hô'vâh: for he is good: for his lovingkindness endureth for ever.*

35 *Oh give thanks unto Jê-hô'vâh: for he is good: for his lovingkindness endureth for ever.*

PSALMS 118:29-119:29

118:29 *Oh give thanks unto Jê-hô'vâh: for he is good: for his lovingkindness endureth for ever.*

119:1 *How rejoiced in that way of thy testimonies, O Ake'za: I will meditate on thy precepts, and have respect unto thy word.*

119:2 *I will delight myself in thy statutes: I will not forget thy word.*

119:3 *Deal honestly with thy servant, that I may live: So will I observe thy word.*

119:4 *Open thou mine eyes, that I may behold Wondrous things out of thy law: I am a sojourner in the earth: Hide not thy commandments from me.*

119:5 *My soul breaketh for the longing: That it hath unto thine ordinances at all times.*

119:6 *Thou hast rebuked the proud: that are cursed: That do wander from thy commandments.*

119:7 *Take away from me reproach and contempt: For I have kept thy testimonies, and against me.*

119:8 *Princes also sat and talked against me: But thy servant did meditate on thy statutes.*

119:9 *Thy testimonies also are my delight: And my counsellors.*

119:10 *My soul cleaveth unto the dust: Quickened thou me according to thy word.*

119:11 *I declared my ways, and thou answeredst me: Teach me thy statutes.*

119:12 *Make me to understand the way of thy precepts: So shall I meditate on thy wonders works.*

119:13 *My soul melteth for heaviness: Strengthen thou me according unto thy word.*

119:14 *Remove from me the way of falsehood; And grant me thy law graciously.*

119:15 *Or, Cursed are they that Ac. Heb. the men of my counsel. Heb. droppeth*

119:16 *Oh, upright is my way: I have not declined from thy commandments.*

119:17 *Oh, how I love thy law: I will meditate on thy precepts, and have respect unto thy word.*

119:18 *Oh, how I love thy law: I will meditate on thy precepts, and have respect unto thy word.*

119:19 *Oh, how I love thy law: I will meditate on thy precepts, and have respect unto thy word.*

FÆLLESSKAB

-ET SPADESTIK DYBERE

Dagens samtaleoplæg vil fokusere på, hvordan vi kan komme et spadestik dybere i vores kristne fællesskab.

Jeg kan godt lide metaforen med et spadestik, for vi kan tit komme til at fokusere på at grave et hul helt ned til kineserne - men vi kom ikke rigtig i gang. Måske fordi projektet blev for uoverskueligt, og så kom det til at fylde os med dårlig samvittighed. Så i dag prøver vi bare med et spadestik.

I samtalen her, vil jeg gerne have jer til at reflektere over nogle ting, som jeg tænker, kan være med til at danne nogle rammer for at komme lidt dybere.

Som det allerførste, vil jeg gerne have jer til at tænke på et fællesskab, som I har været glade for. Det kan være koret, fodboldklubben, et kristent fællesskab ligesom LMU, bare nogle af jeres venner - eller måske jeres familie.

Brug et enkelt minut hver for sig og del efterfølgende:

 Hvad er det, der har gjort det til et godt fællesskab? Hvilke værdier var/er vigtige, og hvorfor er de det?

Læs 1 Kor 12,14-26 sammen.

Sæt jer hver især med et stykke papir i nogle minutter, og notér alle de værdier for det kristne fællesskab, som I kan finde i teksten.

 Del efterfølgende hvad I har skrevet og saml værdierne på en liste.

 Hvorfor er disse værdier vigtige i det kristne fællesskab?

 Hvad skal der til, for at skabe gode rammer for disse værdier?

Man kan hurtigt miste modet og blive meget utilfreds med sit fællesskab, når man ser sådan en liste. Måske også rammes af utilfredshed med sin egen ageren i sådan et fællesskab. Men vi må huske på, at vi er et fællesskab af syndere - ikke af perfekte mennesker. Og det bliver bare tydeligt, når man er i fællesskab sammen. Derfor er det virkelig vigtigt at huske på, at tilgivelsen er den benzin vores motor kører på.

Teksten gør opmærksom på, at vi har forskellige gaver. Nu vil jeg gerne have jer til at snakke sammen om, hvad man kan bidrage med i LMU.

 Tag en runde, hvor du nævner en ting, som du er god til, eller som du nyder at lave. Det behøver ikke være LMU-relateret.

 Lav en liste over alle opgaver, I kan komme i tanker om i LMU og snak om, hvordan I har det med de opgaver, som er i LMU.

 Tag en runde: Er der nogle opgaver, du er særligt glad for, eller som falder dig nemt? Er der nogle opgaver, du ikke er så glade for?

 Føler du, at du kan bruge dine evner i en opgave i LMU?

 Er der måder, hvorpå vores forskellige evner kan komme mere i spil i LMU?

LIDT DYBERE

Vi skal grave et spadestik dybere, og lige dernede under den øverste jord ligger sårbarheden. Og den bliver vi nødt til at have fat på, når vi snakker om at sætte sig selv i spil. Man kan måske komme til at tænke sårbarhed som svaghed, men det er det bestemt ikke. I virkeligheden kræver sårbarhed mod. Når en ridder går i en turnering med lanse og fuld udrustning, så gør han sig selv sårbar. Men vi vil ikke mene, at han er svag. Han er nok nærmere modig, fordi han tør at sætte sig selv i spil for at vinde.

Sårbarhed er, når jeg sætter mig selv i en position, hvor jeg giver den anden mulighed for at kunne såre mig, fordi jeg sætter mig selv i spil. Når jeg f.eks. vælger at holde en andagt, gør jeg mig sårbar. Jeg har måske fundet et bibelsted, formuleret nogle ord om det, og så har jeg valgt at sige de ord højt. Det er mig og mine tanker. Det er Bibelens ord, jeg har bragt frem i lyset. Det stiller mig i en position, hvor det er nemt for en af de andre i LMU at give mig et ordentligt slag, hvis de er meget kritiske overfor mig eller taler ned om det, jeg har sagt.

Selvom det ovenstående (forhåbentligt) sjældent er tilfældet, så er det vigtigt at anerkende, at det er sårbart at sætte sig selv i spil. Sårbarhed kan også være at skulle lægge sine følelser frem for et andet menneske. Hvis vi fortsætter i ovenstående eksempel, så kan sårbarhed være at sige til den person, som var kritisk, at det faktisk sårede mig, da vedkommende sagde det.

Det var to konkrete eksempler. Nu vil jeg gerne have jer til at komme med flere eksempler på sårbarhed. De behøves ikke at være eksempler fra jeres eget liv. Det er ok, hvis det bare er en generel snak.

 Brug gerne noget tid på at snakke om, hvad I tænker sårbarhed er - og hvordan det kan se ud i forskellige situationer.

Måske har I allerede bragt nogle personlige historier på banen, men den næste ting, som jeg gerne vil have jer til, er at tænke tilbage på en situation, hvor I gjorde jer selv sårbare overfor en eller flere.

 Hvordan var det? Hvad gjorde det ved jeres relation? Hvad betød det efterfølgende?

 Hvordan kan vi være med til at give hinanden mod til at være sårbare?

Det kristne fællesskab skal ikke være grænseløst, og der er forskel på, hvad jeg deler med mine tætteste venner, og hvad jeg deler til LMU.

 Tag en snak om hvor grænserne er. Det ser meget forskelligt ud fra person til person, så det er helt okay, at jeres svar er forskellige.

Vi har som kristne et virkelig godt udgangspunkt for at kunne være skrøbelige overfor hinanden. Det er mange grunde til, men lad mig slutte med to:

1. Vi ved, at vi har værdi, uanset vores egen formåen, og om vi falder på numsen i vores forsøg på at bringe os selv i spil. (Prøv om I kan nævne et par vers for hinanden, som siger noget om det. Pssst! Hvis I ikke lige kan nogen, så prøv at kigge i Esajas 43).
2. Vi er tilgivet. Jesus døde for vores synd. Så vi kan have frimodighed til at bringe mørket frem i lyset. Der er ikke noget ved dig eller i dig, som Jesus ikke kan gøre noget ved. Han fjerner hver eneste synd.

 Hvad betyder de to sandheder for jer og jeres fællesskab?

Afslut jeres samtale med at dele en ting, som I tager med fra samtalen og slut af med at bede sammen.